

A zsidóságnak a 19. században a mai Várdai István utcán (akkoriban Szőlőskert) volt a temetője, de ahogy a város terjeszkedett, a házak a temető közelébe kerültek, így az izraelita hitközségnek máshol kellett végső nyughelyet keresnie a felekezet tagjai számára.

Az új temető az ún. Nagymező dűlőben, a későbbi Vásártér mellé került. Ezt a földterületet az Izraelita Szentegylet (Chewra Kadischa) több részletben vásárolta meg, (1891, 1894, 1904). Idővel ez a sírkert is kicsinek bizonyult, s a hitközség egy holdnyi területet vett, melynek ünnepélyes felszentelésére 1920. május 3-án került sor. A holokauszt során és a munkaszolgálatban mintegy 2000 kisvárdai zsidó pusztult el, így viszont már szükségtelen volt a nagy temető. 1959-ben az állam, 1965-ben a járási tanács sajátította ki egy-egy részét.

A temetőben kiemelt helyet kaptak a szellemi javak arisztokratái: a törvénytudósok, törvénytudók, a nagy rabbik, a közösség kiemelkedő vezetői. Ők "tiszteletsorokat" kaptak, s különleges megbecsülés jele volt, ha valakit hozzájuk közel temethettek el, pl. a hitközség vezetőit, a Szentegylet elöljáróit, a kohániták (Áron papi házából származók) és a leviták (a Szentély szolgálatát végzők) leszármazottait.

Szintén más-más területen kaptak helyet a nős férfiak, a férjezett nők, a nőtlen férfiak, a hajadonok, a gyermekek és az öngyilkosok is. A temetőben jelenleg mintegy 1300 síremlék található, az előkelőbb halottak sírköve gránitból, márványból készült, mások mészkőből, homokkőből, sokat a közeli gyár szennyezőanyaga és az időjárás már teljesen szétmarta, elpusztított.

2001-ben a zsidó temető új, impozáns, kőből készült kerítésének az avatására került sor egy Amerikában élő elszármazott adományából. A temető tulajdonosa a MAZSIHISZ.